

od oprávněného obchodníka s radiovými přístroji A. K. na zkoušku a že A. K. jen nedopatřením zapomněl odevzdati stěžovateli zatímni potvrzenku, která by po dobu 14 dní nahrazovala předepsanou koncesi, a že se nalézací soud neobíral ani zprávou poštovního úřadu ve V., podle níž A. K. jest oprávněn vydati zájemcům zatímni stvrzenky a v tomto případě zapomněl připravenou stvrzenku odevzdati obžalovanému ihned s radiovým aparátem. Vytýkaná neúplnost rozsudku se týká skutečnosti pro posouzení věci závažné, neboť jak zrušovací soud vyslovil a blíže odůvodnil v rozhodnutí uveřejněném pod čís. 5520 Sb. n. s., zůstává přechovavatelem a koncesionářem přijímací stanice radiové, dané oprávněnou firmou zájemci na zkoušku, po dobu povolené zkoušky nebo do dřívějšího zakoupení přístroje, sama firma a zájemce je povinen opatřiti si řádnou koncesi teprve tehdy, když se stal vlastníkem přístroje, nebo když jej i po uplynutí zkušební lhůty nechal u sebe (podle rozsudkového zjištění byl přístroj stěžovateli zabaven již dne 1. října 1935, tedy ještě před uplynutím čtrnáctidenní zkušební lhůty, byl-li ovšem přístroj skutečně dodán na zkoušku). Nezachoval-li obchodník při přemístění přístroje za účelem jeho vyzkoušení zájemcem předpisy o vystavení dočasné potvrzenky, nejde ani u něho, ani po dobu zkušební lhůty u dočasného držitele (zákazníka) o přečin podle § 24, odst. 1 zákona čís. 9/1924 Sb. z. a n., ale o přestupek trestný jen u obchodníka podle 6. odstavce tohoto §.

Bylo proto zmateční stížnosti, aniž třeba se obíratí ostatními jejími vývody, již s tohoto hlediska vyhověti, napadený rozsudek jako zmatečný zrušiti a věc vrátiti soudu první stolice, by o ní znovu jednal a rozhodl.

Čís. 5732.

Důvod, proč je listivé jednání podle § 199 b) tr. zák. zločinem bez ohledu na výši škody, tkví v klamném uplatňování úřední autority vůči podváděnému, by — takto oklamán — vyhověl domnělé vůli vrchnosti.

(Rozh. ze dne 29. října 1936, Zm I 901/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalované E. G. do rozsudku krajského soudu v Litoměřicích ze dne 26. června 1936, pokud jím byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem spoluviny na podvodu podle §§ 5, 197, 199 b) tr. z., potud, že zrušil napadený rozsudek ve výroku, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem spoluviny na podvodu podle §§ 5, 197 a 199 b) tr. zák., jakož i ve výroku o trestu této obžalované jako zmatečný a uznal ji vinnou přestupkem podvodu podle § 461 (§ 197) tr. z.

Z d ů v o d ů:

Zmatkem podle č. 10 § 281 tr. ř. je napadený rozsudek stížen potud, pokud ve jištěném jednání A. S. a stěžovatelky shledal skutkovou pod-

statu zločinu podvodu podle §§ 197, 199 b) tr. z., pokud se týče spoluviny na něm, učiniv tak vzhledem k tomu, že se A. S. vůči M. P. vydával za »tajného«. Důvod, proč v případech § 199 b) tr. z. lstivé jednání tam uvedené je zločinem bez ohledu na výši skutečné nebo pachatelem zamýšlené škody, tkví v k l a m n ě m u p l a t ň o v á n í ú ř e d n í a u t o r i t y vůči podváděnému k tomu cíli, aby, takto oklamán, vyhověl domnělé vůli vrchnosti (srov. v témže smyslu rozh. čís. 3322 víd. úř. sb., dále Altmann-Jacob, Kommentar, 1928, str. 568/569; Finger, Strafrecht, 1914, II., str. 630). O tom však vzhledem k tomu, co nalézací soud po skutkové stránce zjistil, nemůže býti řeči v souzeném případě, neboť podle zjištěného děje nepoužili obžalovaní nepravdivého tvrzení, že S. je »tajným«, k tomu, aby proti M. P. uplatňovali úřední autoritu »tajného« (detektiva) a tím ji přiměli k určitému jednání, nýbrž učinili tak jen k tomu cíli, by M. P. spíše uvěřila, že S. může něco podniknouti ve prospěch jejího manžela. Poněvadž toto jednání podle toho, co uvedeno, nenaplnňuje skutkovou podstatu zločinu podvodu podle §§ 197, 199 b) tr. z., skutečná škoda M. P. způsobená, jak bylo zjištěno, činila 600 Kč a z rozsudkových zjištění neplyne, že obžalovaní zamýšleli způsobiti větší škodu, nanejvýš 2.000 Kč (§ 200 tr. z.), jde vpravdě jen o přestupek podvodu podle § 461 (§ 197) tr. z. Bylo proto zmateční stížnosti obžalované E. G. jen potud vyhověti, napadený rozsudek v dotčené části výroku o vině zrušiti jako zmatečný a stěžovatelku uznati vinnou tímto přestupkem, ovšem jako spolupachatelku, poněvadž se podle zjištěného stavu věci přímo zúčastnila záměrného jednání směřujícího k oklamání a poškození M. P.

Čís. 5733.

Napodobení nebo falšování veřejné listiny.

Rozdíl mezi zločinem podle § 199, lit. d) a přestupkem podle § 320, lit. f) tr. zák.

Pokus oklamání prostředky nezpůsobilými.

(Rozh. ze dne 29. října 1936, Zm I 1019/36.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Čes. Lípě ze dne 22. května 1936, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 320, lit. f) tr. z., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a vrátil věc soudu první stolice k novému projednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Zmateční stížnosti státního zastupitelství, uplatňující číselně důvody zmatečnosti podle čís. 5 a 10 § 281 tr. ř., jest přiznati oprávnění.

Nalézací soud zjistil, že obžalovaný vepsal do cestovního pasu H. T., vystaveného s platností pro Rakousko a Jugoslavií, na žádost tohoto